

Les eleccions generals del mes de març del 2008 i l'ecologisme

Propostes del GOB

Grup Balear d'Ornitologia i defensa de la Naturalesa (GOB)

I N D E X

1. Introducció: les propostes el GOB
2. Costes i Litoral
3. Infraestructures
4. Política d'Habitatge
5. Administració de Justícia
6. Pacte per lluitar contra la corrupció
7. Canvis en la política d'orde Públic, drets i llibertats
8. Política Internacional
9. Energia i Canvi climàtic
10. Mesures referides al sector agrari
11. Pesca: compliment de les lleis i convenis internacionals
12. Fiscalitat ecològica

1. Introducció: Les propostes del GOB de política ambiental per a les eleccions generals de 2008

Com és habitual quan s'acosten les eleccions, el GOB fa arribar als partits polítics especialment, i també a la resta de la societat, una sèrie de propostes de política ambiental. El nostre objectiu és que aquestes propostes s'incorporin als programes electorals dels diversos partits que concorren a les eleccions autonòmiques, i també contribuir a enriquir el debat pre-electoral en matèria de medi ambient.

En aquests moments a les Illes Balears estam vivint uns moments decisius, i el medi ambient és un factor clau per al nostre futur. L'estat, a pesar del procés autonòmic i de transferència de competències, en manté algunes de molt importants, especialment al cas de les Balears. De fet l'estat conserva les competències bàsiques de la nostra economia: el litoral, els aeroports i els ports d'interès general. Dit d'una altra manera, el nostre entorn i la nostra economia depenen d'una forma transcendent de l'actuació de distints Ministeris.

Per tant, la propera legislatura ha de servir per reconduir la situació en els temes esmentats. També ha de servir per contenir el consum de recursos, especialment l'aigua i l'energia. No de bades, la propera legislatura serà decisiva per al compliment o no de Protocol de Kyoto: el nou període arriba fins gaire bé la fita de 2012, en què es determinarà si hem estat capaços de mantenir les emissions d'efecte hivernacle dins els límits establerts. Enfront a la corrupció i permissivitat imperant, s'ha d'insistir en la netedat en les formes i en el fons de les accions polítiques; es tracta d'un canvi necessari a tots els nivells, però de manera particular en els ajuntaments.

El GOB, des de la seva independència partidista i des del seu compromís amb els ciutadans i el medi ambient vol contribuir perquè en aquest futur proper es conservin els recursos naturals que queden i la biodiversitat, es gestionin els recursos de forma sostenible i es redueixi la contaminació d'aire, aigua i terres.

També es fan propostes referides a l'Administració de Justícia, a la política d'ordre públic, de dret i llibertats, a l'impuls de la fiscalitat ecològica, així com algunes iniciatives en temes internacionals.

Segurament aquestes eleccions generals són molt transcendents pel que fa a conservació del medi ambient i els recursos naturals de les nostres illes i sobretot pel que fa a la política econòmica mínimament sostenible i a la minimització de l'actual deteriorament ecològic. A més de les conseqüències ambientals i territorials de les polítiques econòmiques i fiscals del govern espanyol, la realitat és que Madrid conserva competències molt importants en aquests temes.

Les arrels d'aquest deteriorament es nodreixen de la idea que el creixement és imprescindible i que la tecnologia ens resoldrà tots els problemes d'injustícia social i ambiental. Alternativament, optam per l'acreixement; encara que només sigui per precaució

2. Costes i Litoral

La Llei de Costes i la Constitució consagra les competències estatals en temes de costes, concretament pel que fa al domini públic marítmo-terrestre (platges, sistemes dunars, la mar) En aquests sentit, de l'Administració estatal hi depenen les autoritzacions i les concessions dins el domini públic, les obres públiques (passejos, accessos...) regeneració de platges, etc.

Així doncs aquests és sense dubte, la principal competència estatal referida a territori. Per això feim les següents propostes:

Aplicació estricta i tramitació de les delimitacions del domini públic

A pesar de la llei de Costes, el litoral del nostre país segueix patint tot tipus d'agresions, moltes d'elles promogudes per la pròpia administració. La construcció de platges, passejos marítims, espigons, etc. en són un exemple. Les propostes ecologistes per a aquestes eleccions serien:

- Urgent elaboració i posada a informació pública de les delimitacions del domini públic marítmo-terrestre.
- Estricta aplicació de la Llei i el Reglament de Costes pel que fa a obres i activitats al domini públic i a les zones de servitud de trànsit, de protecció i d'influència.
- Evitar la construcció de passejos marítims sobre el domini públic o sobre zones naturals que confronten amb el domini públic.
- Moratòria en la construcció de ports esportius. El espigons i les esculleres constitueixen obres que alteren la dinàmica del litoral, transformen el paisatge costaner i incrementen la contaminació de les aigües.
- Més vigilància en els abocaments de residus urbans i industrials. Dissortadament i a pesar de les prohibicions se segueixen abocant a la mar tot tipus de residus.
- Impulsar la política de recuperació del litoral, eliminant edificacions, espigons, etc. que alteren la dinàmica litoral i degraden el paisatge.
- Reconsiderar l'aplicació de la Llei de Costes a Formentera fixant uns nivells de protecció que impedeixin més construccions al litoral però sense expropiar terrenys.

La conservació del litoral

El principi de capacitat de càrrega ha de ser el punt principal de la gestió del litoral.

S'ha de determinar la capacitat de càrrega en funció dels valors de cada indret, classificant-los per exemple en urbans, verges, d'alt valor ecològic... A partir d'aquesta classificació, s'ha d'incidir en:

- Regular l'afluència de visitants en base a la capacitat de càrrega establerta, especialment a les cales i platges més visitades.
- La regulació ha d'afectar també, i de manera especial, a la presència d'embarcacions. Seria molt convenient balisar la bocana de les cales i la majoria de platges, deixant en tot cas un canal d'accés per a embarcacions petites. D'aquesta manera no només augmentaria la seguretat dels banyistes, sinó que també serviria per regular el nombre d'embarcacions que fondegen a les cales.
- Un altre punt essencial és el que fa referència a limitar l'accés a les platges i sistemes dunars que les envolten de vehicles tot terreny, motos i qualsevol altre vehicle susceptible d'alterar la morfologia de les platges.

El manteniment de les platges no es pot fer a canvi de la destrucció del litoral i dels fons marins

La regeneració artificial de les platges suposa un fort impacte ambiental, sovint menyspreat o fins i tot ignorat pels impulsors d'aquestes pràctiques. Les platges són un element fonamental en el nostre paisatge i també en la nostra economia turística, però això no vol dir de cap manera que la seva conservació es pugui fer a canvi de la destrucció dels fons marins i de les comunitats biològiques que hi viuen. Per això proposam:

- Intentar preservar l'equilibri natural de les platges. En primer lloc, evitant la sobrecàrrega humana, que desestabilitza aquest equilibri. En segon lloc, controlant la retirada de la posidònia pel que fa a dos aspectes fonamentals: el primer, que la retirada es retardi fins a la bonança meteorològica del principi de temporada estival, d'aquesta manera s'aprofita el seu efecte beneficiós de reducció de l'erosió. El segon, evitant que la retirada de les fulles es faci amb maquinària pesada, la qual compacta l'arena i afavoreix l'erosió.
- Promoure la realització d'estudis de dinàmica litoral individualitzats, per tal d'esbrinar les causes de la desaparició de l'arena de les platges en cada cas concret. Actuar directament sobre les causes de la desaparició de l'arena a la costa.
- No permetre la creació de platges artificials ni regeneracions artificials fonamentades en sistemes ambientalment agressius (extracció de l'arena dels fons marins, triturat de material procedent de pedreres, extracció d'altres

localitats on l'arena jugui el seu paper,...). En casos de regeneració forçosa, promoure l'estudi i posada en pràctica de sistemes poc impactants i alternatius a la regeneració de platges tal i com ja s'executa actualment en alguns casos.

3. Infraestructures

Les grans infraestructures i els grans equipaments constitueixen no només actuacions de gran impacte territorial (encara que no sempre) sinó que comporten tot un seguit de conseqüències que van més enllà del consum de territori, alhora que se creen sinèrgies que s'han de tenir en compte alhora de plantejar la seva construcció.

Partint de la realitat que les Illes Balears estan més que saturades, amb una petjada ecològica, cinc vegades per damunt el seu territori, cal evitar la construcció d'infraestructures i equipaments, dissenyades no per donar servei a l'actual població, sinó bàsicament per permetre nous creixements immobiliaris, de turistes, de població i de consum.

L'estat concentra les competències de les infraestructures més importants de les Balears, especialment els aeroports i els ports d'interès generals, en definitiva les principals entrades a aquestes illes.

Aeroport

La porta d'entrada més importants de les Illes Balears són els aeroports. La seva capacitat d'acollida marca les possibilitats d'entrada de turistes i per tant de la principal activitat econòmica. El Ministeri de Foment és qui tramita i aprova les ampliacions i els Plans especials. Les darreres ampliacions són un bon exemple de la importància d'aquesta competència.

L'ampliació de l'aeroport de Palma, (per permetre assolir el 38 milions de passatgers) està permanentment amenaçant sobre la capacitat dels nostres recursos naturals.

Per tot això se proposa:

- paralitzar les macro-ampliacions dels aeroports, els quals actualment compten amb plans especials que entre d'altres actuacions impliquen obres per incrementar la seva capacitat d'acollida,
- transferir les competències de la seva gestió a la comunitat autònoma i als Consells insulars.
- Elaborar i executar un Pla d'Ambientalització d'instal·lacions aeroportuàries.

Ports de l'Estat

Els ports que depenen de l'estat són els ports més importants de les Balears (Palma, Alcúdia, Maó, Eivissa i Formentera). De totes maneres les CCAA trien els

presidents i per tant tenen una notable influència. Aquests ports constitueixen la porta d'entrada de les mercaderies, a més d'un notable nombre de passatgers. Per tot això es proposa:

- Modificar la Llei de Ports, a fi d'impedir la construcció de nous ports i grans ampliacions. L'objectiu de la Llei ha de ser la protecció del litoral. Cal obrir un debat sobre el futur dels ports de l'estat.
- Aturar el projecte d'ampliació del port d'Eivissa cap a la zona de Botafoc fins que s'aprovi el seu Pla Especial. Hem de recordar que l'anterior va ser anul·lat pels tribunals de justícia.
- Evitar l'ampliació del Port de la Savina a Formentera pel creixement que pot suposar per a l'illa i pels danys que pot ocasionar al medi marí.
- Reorientar la demanda d'amarraments, que també afecten als ports de l'estat, cap a molls flotants, boies, dics secs, remodelació interior de ports actuals, etc.
- Pla per a millorar ambientalment les actuals instal·lacions nàutiques (impedir abocaments d'olis i combustibles, recollida de residus i productes tòxics, correcció d'impactes, millores estètiques...).

Finançament d'altres infraestructures

Maldament la **política hidràulica** és bàsicament una competència autonòmica, la realitat és que la magre capacitat financera de les comunitats autònomes, ha fet que sovint l'estat inverteixi en aquests àmbits, especialment en grans obres (transvasaments, dessaladores...). En el cas de les Balears, 4 noves dessaladores, concretament a Alcúdia, Andratx, Santa Eulàlia i Ciutadella, a més del transvasament de Sa Costera són finançats per l'estat.

Consideram imprescindible frenar la construcció d'unes infraestructures de gran impacte ambiental per l'elevat consum d'energia.

Quant **al transport**, els darrers anys únicament s'havia previst el finançament de les autovies i de les reformes de carreteres.

Consideram que l'estat no ha de pagar més autopistes i, en canvi, ha de fer una forta inversió en ferrocarril. No només hi ha hagut una paralització, per part del Govern de les Illes Balears, de les inversions en ferrocarril, sinó que a les balears no arriben inversions del Pla estatal en matèria ferroviària, amb l'objectiu de poder estendre la xarxa ferroviària fins Alcúdia, Cala Rajada, Felanitx i Campos.

4. Política d'habitatges

Tot i que les competències autonòmiques, insulars i municipals en temes d'habitatges són molt importants, l'estat, a través del pressuposts generals, de les polítiques econòmiques i fiscals, dels plans del Ministeri, legislació bàsica, etc. pot intervenir de forma efectiva en aquesta tema. Per això proposam

- La penalització fiscal de les segones residències i de les adquirides amb propòsits especulatius o d'explotació turística amb progressivitat impositiva (per exemple de l'Impost de Bens Immobles) per als propietaris de major nombre d'habitatges
- El gravamen fiscal als habitatges buits.
- La requalificació forçosa de sòl urbà per a la construcció d'habitatges de promoció pública, a la fi de pal·liar les dificultats d'accés al primer habitatge.
- La rehabilitació d'edificis existents per a ús d'habitatge. Els ajuts públics a l'adquisició d'habitatge i a la promoció, pública i privada, d'habitatges de protecció oficial s'ha de reconduir cap a aquesta alternativa. També hi contribuiria la regulació dels ritmes de creixement mitjançant quotes, que desviarien les inversions de cap a aquesta altra activitat
- L'obligada utilització de mesures de construcció bioclimàtica i d'estalvi energètic, de materials i d'aigua a totes les obres a realitzar.
- El reconeixement del valor patrimonial de les trames urbanes i les edificacions existents que la mereixin, evitant processos destructius i especulatius al nuclis antics.

5. Administració de Justícia: dotar de mitjans econòmics, tècnics i humans a per a poder fer front als delictes ecològics.

L'increment de l'activitat delictiva urbanística i ambiental és exponencial, mentre que els mitjans tècnics, econòmics i humans de la Fiscalia per a combatre'ls són modestos.

A les Balears just hi ha un fiscal que té assignades responsabilitats en matèria de medi ambient. És impossible lògicament, atendre el volum d'infraccions greus que afecten a aquest departament.

Per tot això és necessari:

- Dotar de més fiscals dedicats a temes ambientals i urbanístics.
- Complementar-los d'ajudants i tècnics les àrees dels delictes urbanístics, contra l'ordenació del territori i del medi ambient.
- Actuar d'ofici contra aquelles actuacions presumptament delictives
- Aportar més mitjans al Seprona per a la persecució i investigació d'aquests delictes.
- Realitzar de forma periòdica cursos de formació permanent a tota la policia (municipal, Guardia civil, policia nacional) a més dels agents de medi ambient en relació als delictes contra l'urbanisme.

Únicament amb la potenciació dels serveis i infraestructures judicials s'aconseguirà que els infractors siguin perseguits i sancionats d'acord amb lleis i que es vegin beneficiats per la saturació de feina i la manca de mitjans elementals.

6. Pacte per combatre la corrupció

L'urbanisme ha estat des de sempre font de corrupció, d'enriquiment irregular, de tràfic d'influències, d'informació privilegiada... Precisament per tot això, des de fa molts danys s'ha reclamat la transparència més absoluta en aquest tema i l'adopció de mesures per assegurar un exercici democràtic d'aquesta competència.

Quan parlem de corrupció urbanística ens referim a un seguit d'actuacions amb la finalitat d'afavorir interessos particulars gairebé sempre contraris als interessos generals. Els perdedors de tot això ho són la ciutadania, el territori, el paisatge, l'ordenació del territori racional, els recursos naturals, etc.

Resulta imprescindible prendre mesures per combatre la corrupció, especialment dins del camp de l'urbanisme. Segurament no és una tasca gens fàcil, emperò absolutament necessària per al nostre futur. La societat als darrers anys ha percebut la importància de fer front a la corrupció i és bo que hi hagi un compromís dels partits polítics en aquest àmbit.

Per aquest motiu, el GOB fa una proposta als partits polítics en favor de les mesures que prevenguin la corrupció i que afecta a polítiques transversals, a incrementar les mesures de control d'incompatibilitats de transparència ,....

A continuació s'enumeren algunes mesures mínimes:

- **Els tècnics han de ser funcionaris.** Un dels fets més habituals a molts de municipis és que gran part dels tècnics municipals no són funcionaris, sinó personal eventual i fins i tot persones de fora que presten els seus serveis a l'Ajuntament. Això resta independència a la seva actuació, ja que la continuïtat del lloc de treball pot provenir del contingut dels seus informes.
- **Més controls administratius** per part del Consell, del Govern i de l'estat . S'han de seguir de prop els acords municipals, especialment els urbanístics i per això s'han de revisar periòdicament els acords de Comissions de govern i plens.
- **Controls polítics.** Els partits polítics no han d'esperar que actuï la justícia per prendre mesures clares i contundents. Els compromís dels partits s'ha de traduir en controls i actuacions més ràpides.
- **Participació ciutadana.** La participació de veïnats, associacions i agents socials diverses en l'acció política i municipal constitueix una garantia imprescindible.
- **Règim d'incompatibilitats clars.** No hauria de ser possible que els càrrecs polítics mantinguin activitats econòmiques i professionals, relacionades amb l'urbanisme.
- **En definitiva transparència.** La corrupció política se fonamenta entre moltes coses en l'obscurantisme, en la manca de transparència. En temes urbanístics la transparència és la millor garantia de netedat.

7. Canvis en política d'ordre públic, de drets i llibertats

Un dels fets més rebutjables, lligat a les accions en defensa del medi ambient i la pau, ha estat la resposta que tant la Delegació del Govern a les Balears com el Ministeri de l'Interior han tengut davant aquestes accions.

Bàsicament estam parlant de la repressió d'aquestes accions i sobretot de la sanció que han estat objecte. Sancions que s'han imposat a accions pacífiques de rebuig o de discrepància contra determinades polítiques ambientals. El resultat de tot això han estat multes milionàries a les persones que han protagonitzat aquests actes.

Vet aquí algunes d'elles:

- Acció directa contra la regeneració de la platja de Can Picafort: es tracta d'una actuació del GOB que va acabar amb 12 multes que sumaven un total de 2 milions de pessetes. Les sancions han estat recurrides davant els tribunals de Justícia

- L'activista del GOB Joan Amer va ser sancionat amb una multa de 500.000 pesetes per botar al camp del Mallorca amb una pancarta de "NO a la Guerra".
- Fa dos anys 14 activistes de la Plataforma de Costitx contra l'Autovia Inca – Manacor foren sancionat amb una multa de 6.000 euros cada u per fer una acció pacífica de protesta al final d'un ple on l'Ajuntament discutia sobre el seu posicionament de l'autovia. Al final, després de nombroses al·legacions i recursos se va reduir a 300 euros per persona.
- Recentment activistes del col·lectiu Mopis ha estat sancionat per treure una pancarta, a un descans d'un partit de basquet, que criticava els "pelotassos urbanístics" de els dirigents esportius.

És necessari per tant, canviar de política, modificar la Llei de l'esport que sanciona durament qualsevol acció, per pacífica que sigui, a una instal·lació esportiva, i sobretot modificar la normativa que reprimeix i sanciona durament aquelles accions simbòliques o directes de caràcter pacífic.

Compliment i aplicació del Conveni d'Aarhus.

El Conveni sobre accés a la informació, participació pública en el procés de presa de decisions i accés als procediments judicials en matèria de medi ambient va ser elaborat per la Comissió Econòmica per a Europa de les Nacions Unides, en una conferència ministerial celebrada a Aarhus (Dinamarca) el 25 de juny de 1998. Se'l coneix com a Conveni d'Aarhus.

Quaranta països, a més de la Comunitat Europea mateixa, el van firmar. D'entre aquests països, 17 l'han ratificat. Gràcies a això, el Conveni va entrar en vigor el 30 d'octubre de 2001, més de 3 anys després que quedés obert per a la seva signatura. L'objectiu del Conveni d'Aarhus és protegir el dret de cada persona, i de les generacions presents i futures, a viure en un medi ambient que permeti garantir la seva salut i el seu benestar. Per aconseguir-ho, cal garantir els drets d'accés a la informació sobre medi ambient, participació del públic en la presa de decisions i accés a la justícia en temes ambientals.

La importància de l'aplicació del Conveni d'Aarhus és global encara que la seva aplicació sigui d'àmbit regional. Accentua la necessitat que els ciutadans participin en els assumptes ambientals i que accedeixin a la informació sobre el medi ambient en mans de les autoritats públiques.

Per això, esdevé un dels objectius més ambiciosos per garantir la "democràcia ambiental" .

8. Política Internacional: Cal incrementar la cooperació per al desenvolupament dels països del sud

Es hora que les polítiques exteriors dels estats europeus canviïn i comencin a plantejar com a prioritats la solidaritat i la cooperació amb els països pobres. Vet aquí alguna dels punts concrets que proposam:

- Aportar ajudes econòmiques i realitzar projectes de cooperació amb el Sud, que tinguin com a objectiu primordial el desenvolupament autosuficient d'aquests països.
- Transferència al Sud de tecnologies adequades, netes i renovables.
- Condonació del deute extern dels països del Sud.
- Aturar les importacions de productes i recursos que suposin l'exploració de la natura i de la població dels països pobres.
- Suport, iniciativa i compliment dels convenis internacionals relacionats amb la conservació del medi ambient.
- Frenar el suport de l'estat a aquelles empreses que duguin a terme inversions ambientalment o socialment impactants a tercers països.

9. Energia i el repte del protocol de kyoto: cap a la fita del 2012.

La producció i consum d'energia és sense cap dubte una de les principals fonts de problemes ambientals a nivell planetari: contaminació, pluja àcida i, especialment, el canvi climàtic, que a un país mediterrani com el nostre pot tenir greu repercussions per als recursos hídrics, l'agricultura, els boscos i, fins i tot, per a la principal indústria que és el turisme. Per tot això és necessari adoptar una sèrie de mesures destinades a reduir les emissions de gasos a l'atmosfera, tot preparant la fita del 2012 en que venç el Protocol de Kyoto.

L'any 1990 a les Illes Balears s'emetien uns 6 milions de tones (Mtn) de gasos d'efecte hivernacle. El Protocol de Kyoto permet a Espanya augmentar un 15% les emissions a data de 2012 i respecte a l'any 1990, que en el cas de les Illes Balears suposaria emetre un màxim de 6.9 Mtn. A data d'avui s'estan emetent entre 9.5 i 9.8 Mtn, és a dir, les emissions han augmentat un 60% respecte de l'any 1990. Amb l'objectiu de reconduir la situació i complir el Protocol de Kyoto, i pel que fa a la producció d'energia elèctrica, proposam:

- Revisar en profunditat el Pla Energètic en vigor per a que tenguim com a objectiu la reducció del consum d'energia i descarti la construcció de noves centrals tèrmiques. El Pla ha d'incloure programes d'estalvi i eficàcia energètica concrets, no només objectius teòrics, i s'ha de dotar de finançament per al seu compliment. Uns dels objectius prioritaris d'aquests programes han de ser els propis edificis i serveis de l'administració, empreses públiques i també la planta hotelera.
- S'ha de reduir progressivament fins eliminar del tot la producció d'electricitat a partir dels combustibles fòssils més contaminants, com són el carbó i el petroli. La despesa energètica que no pugui ser coberta amb energies alternatives s'ha de generar amb gas natural.

- S'hauria de descartar la connexió per cable amb la Península, per quan no es pot controlar l'origen de l'energia elèctrica consumida. En particular, no es pot admetre de cap manera una suposada reducció d'emissions basada en la compra d'energia fora de les Illes, com si no fossim responsables de les emissions que això suposaria per a altres regions.
- S'han de promoure i desenvolupar les energies renovables, especialment solar i eòlica, amb inversions, subvencions i investigacions. Ara bé, els possibles parcs eòlics, degut al seu impacte en termes de camins i esteses elèctriques, no es poden situar mai a zones d'interès ecològic o paisatgístic, com poden ser les ANEIs i ARIPs. Quan a la instal·lació de centrals fotovoltaïques, s'ha de fomentar la seva ubicació a zones ja degradades com pedreres abandonades o polígons industrials. No ens podem permetre el luxe de dedicar sol rústic ben conservat, ARIPs o ANEIs a aquestes noves centrals elèctriques, per molt renovable que sigui l'energia produïda.
- El Pla energètic ha de contemplar també l'expansió de l'energia solar tèrmica per a aigua calenta, especialment a la planta hotelera, seguint pels edificis públics i de serveis (polisportius, centres d'ensenyament, etc.) i els habitatges.
- Quan a altres mesures complementàries proposam:
  - Evitar noves esteses elèctriques en els espais naturals i substituir progressivament les existents, en funció del seu impacte sobre la fauna i el paisatge. Estudiar en cada cas les possibles alternatives: soterrament o energies renovables a petits nuclis i habitatges aïllats.

10. Mesures referides al sector agrari

Per avançar cap a una economia més sostenible i ambientalment respectuosa, és imprescindible apostar per mesures dins el camp agrari. A pesar que les competències són bàsicament autonòmiques i en el cas de les Balears, moltes d'elles en mans dels Consells insulars, l'estat pot contribuir a avançar cap a una agricultura més sostenible:

Vet aquí algunes d'aquestes mesures:

- Incentivar les activitats agràries orientades als productes de qualitat ambiental (races autòctones, ramaderia extensiva, agricultura ecològica, producció de secà, no ús de transgènics...) que garanteixin la salut dels consumidors i la preservació dels valors ambientals.
- Diferenciar clarament el què són activitats agràries del que són activitats turístiques en el medi rural
- Promocionar marques distintives basades en la qualitat ambiental i de garantia per als consumidors, que tinguin en compte tot el procés d'elaboració del producte: producció, processament i comercialització.
- Promoure fires temàtiques freqüents sobre productes locals.
- Afavorir sistemes de compensació, en la filosofia de la custòdia del territori, perquè sectors econòmics en alça col·laborin en el foment de pràctiques

agràries compatibles amb el paisatge i els valors naturals: manteniment de paret seca, manteniment de bardisses, vegetació lineal, abandó d'ús de pesticides, llaurats sense pendent, etc.

- Promocionar tipus de plàstics compostables per a les activitats agrícoles.
- Establir sistemes de control estrictes per la comercialització de productes tòxics fitosanitaris o insecticides.
- Promocionar l'ús d'energies netes en les explotacions agràries.
- Promocionar els centres d'innovació, on es fomenti la investigació i es proposin noves línies de producció respectuoses amb la filosofia de la sostenibilitat.
- Prohibir la introducció d'organisme modificats genèticament, pel seu risc per l'entorn i la salut humana

11. Pesca: Compliment de les Lleis i Convenis Internacionals

La sobreexplotació dels recursos pesquers és una pràctica massa estesa entre les flotes espanyoles. Es necessari modificar radicalment la gestió d'aquests recursos i orientar-la a la conservació. A continuació s'exposen algunes propostes:

- Establiment de política de vedes, a fi d'evitar captures de peixos juvenils.
- Estudis d'Avaluació d'Impacte Ambiental de la pesca.
- Ús de sistemes de pesca selectius .
- Incrementar la vigilància i control sobre la pesca i imposar fortes sancions a la pesca il·legal
- Prohibició d'entrar als ports de les Balears i d'Espanya de pesquers estrangers que incompliquin els acords internacionals de gestió pesquera.
- Compliment estricta de les lleis vigents i dels Convenis Internacionals sobre la protecció de recursos pesquers.
- Impulsar la prohibició definitiva de la pesca amb xarxes de deriva a la Unió Europea.
- Progressiva eliminació de la pesca d'arrossegament de fons a la plataforma continental.

12. Fiscalitat ecològica

Cal exigir la implantació real d'una Llei de Bases de Fiscalitat Ecològica (instrument per integrar les externalitats de l'actual paradigma econòmic, a través de les reformes normatives necessàries, elements de fiscalitat verda utilitzant les figures fiscals actuals o creant noves figures.

Per això s'ha d'apostar per una fiscalitat ecològica que sigui:

- Una fiscalitat **complementària** d'un cos legal i reglamentari que determini en cada moment quins són els drets i les obligacions que els ciutadans, els

agents econòmics i les institucions tenen amb l'entorn. Les mesures econòmiques no han de substituir les reglamentacions.

- Una fiscalitat **neutra**, que la seva implantació no comporti un augment de la pressió fiscal. Aquesta neutralitat, davant de la introducció de nous tributs, només és possible si es planteja la translació de la pressió fiscal d'uns tributs cap a uns altres. Cal compensar un nou tribut amb la reducció dels altres existents.
- Una fiscalitat en què predomini la **voluntat d'influenciar en la modificació de conductes** o decisions dels agents econòmics respecte a les temàtiques ambientals per sobre de la clàssica funció fiscal de recaptació d'ingressos per a la hisenda pública.
- Una fiscalitat amb **voluntat finalista** de cada una de les mesures tributàries aplicades sigui explícita, de manera que la gent la pugui entendre i acceptar.
- Una fiscalitat que introduïxi una càrrega tributària que equivalgués no sols als costos directes originats per qualsevol intervenció sobre el medi, sinó també als costos secundaris o indirectes i els derivats del manteniment de la sostenibilitat dels recursos i els serveis que la mateixa naturalesa aporta.
- Una fiscalitat que incideixi especialment sobre l'ús dels recursos i els serveis naturals més que sobre els productes finalment acabats, una fiscalitat que incidís a l'inici de l'activitat de transformació o servei, més que en el final de la cadena.